UŠÁK

Kousek za městem Táborem žil starý ušák Lojza a že se dožil velevýznamného věku, rozhodli se ušák Bonifác, Lojzův syn, a ušák Dominik, Lojzův vnuk, že koupí ušáku Lojzovi ale opravdu krásný UŠÁK, takový, jaký žádný z ušáků, co paměť Bonifáce a Dominika sahá, doteďka nikdy neměl, a jestli ho bude odteďka někdo z ušáků mít, bude to právě jen a jen jejich starostlivý tatínek a legrační dědeček Lojza.

A tak ušáci Bonifác a Dominik zaběhli do města a dali vyvěsit na tabuli vedle kostela svoje přání. Lidé říkají takovým vyvěšeným přáním inzeráty, ale to ušáci nevěděli a bylo jim to fuk. Oni vyvěsili přání, a to takovéhle:

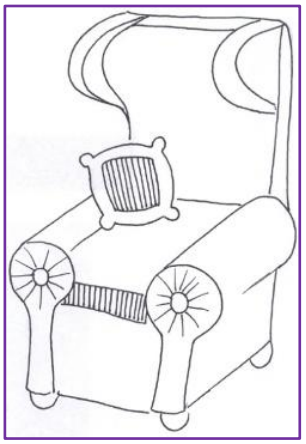

PŘEJEME SI NAJÍT KRÁSNÝ MODRÝ UŠÁK PRO STARÉHO MOUDRÉHO UŠÁKA LOJZU. KDO BY TAKOVÝ UŠÁK MĚL, AŤ VYBĚHNE NA KOPEC U BOROVIC A ZAVOLÁ BONIFÁCI! NEBO DOMINIKU! A MY HNED PŘIBĚHNEME. DĚKUJÍ UŠÁCI B. A D.

Přání viselo na tabuli právě jednu hodinu, když šel kolem pan hostinský Vidlička. A jen přání dočetl, podivil se No ne, to se mi snad zdá, ten starý ušák Lojza ještě žije? Co on se nám prováděl lumpačin a jakou měl z nás a našich psů legraci, smál se Vidlička a utíkal za panem pekařem Houskou a už ve dveřích volal Housko, Houstičko, představ si, starý ušák Lojza je ještě na světě! A pan pekař Houska vykulil oči a rozesmál se taky a honem běžel do kuchyně pro pivínko a dvě skleničky, no to se musíme napít na jeho zdraví! A nalil tak akorát a pan hostinský s panem pekařem si přiťukli a zavolali Na zdraví ušáka Lojzy a pak se předháněli, kdo si vzpomene na nejpovedenější kousek ze všech kousků, které jim Lojza provedl. Sehnal si zrcátko a pouštěl nám s ním do očí prasátka, vzpomínal hostinský, a my vůbec nic netrefili, akorát starou Belu, a to byla motorka pana učitele. A u řezníka Kulicha koupil klobásky a rozházel je po poli a naši psi, místo aby plašili ušáky a koroptve, baštili, až jim za ušima lupalo, a Lojza jim přál z jetele dobré chutnání! A taky na nás dělal cirkusácké opičky a my se tak smáli, že jsme nemohli mířit! A myslivci bez míření nevystřelí a nevystřelí! A pamatuješ, Housko, jak poslal panu starostovi dopis, že máme v lese tygra? A my všichni táborští myslivci chtěli střelit dravou šelmu, a ušáci a divoká prasata a bažanti a koroptve zatím měli na pasece pouť a ušák Lojza vařil

bezinkový likér a vesel zpíval Chyťte tygra, zlýho tygra!, a my myslivci jsme měli z toho honu na tygra v březovém hájku sedm let ostudu!

A když dovzpomínali, povídá pan hostinský Ušáci shánějí pro ušáka Lojzu modrý UŠÁK a já myslím, že my jim s tím sháněním musíme pomoct a ten UŠÁK nechat pro Lojzu udělat! To musíme, přikývl pan pekař a běželi do dílny pana čalouníka Barnabáše a za tři dny byl modrý UŠÁK na světě. A protože pan hostinský má silnější hlas než pan pekař, postavil se na kopec on a zavolal Bonifáci, Dominiku! a ušáci přiběhli cobydup.

A odpoledne se konala před radnicí velká sláva, táborští myslivci pálili slavnostní salvy a pan hostinský předával ušákům Bonifácovi a Dominikovi dárek pro tátu a dědečka Lojzu. Modrý UŠÁK byl schovaný pod bílým prostěradlem a když ho pekařovic Lucinka stáhla, celý Tábor vzdychl Ách! Byl to UŠÁK nevídaný a byla na něm zlatě vyšitá velká stovka. To si myslivci spočítali, že ušák Lojza musí mít rovných sto let, protože první darebačinu vyváděl už v roce 1904 a to musel být, ušákovi jednomu, akorát jeden rok!

A pak byl modrý UŠÁK se zlatou stovkou naložen na vůz a Bonifác s Dominikem ho odvezli do lesa, k pelechu ušáka Lojzy. Když se Lojza ráno probudil a vykoukl z pelíšku, jestli neprší, nevěřil svým očím! Taková paráda a takové pohodlíčko, spráskl packy. A houkl Bonku a Domku, tak svým klukům říkal, Bonku a Domku, to jste mi ale udělali velikánkou radost! A Bonifác byl rád a povídá My měli přání a myslivci nám ho splnili! A tak máš ten ušák k narozeninám od nás a od myslivců. Od toho se ušák Lojza z UŠÁKU nehne. Sedí si v něm, hoví si v něm a taky se v něm vrtí a hladí opěradla a ví, že takhle krásné modré křeslo se dvěma ušima na opření hlavy a žákovských uší nemá žádný ušák na světě. A než v tom křesle dědeček Lojza usne, vymýšlí darebačiny, kterými překvapí myslivce při příštím honu jeho dva hodní ušánkové Bonifác a Dominik. Jednu z těch legrácek vám ještě rychle prozradíme! Lojza vymyslel, že Bonek a Domek naučí hrát golf, a než myslivci střelí první ránu, odpálí kluci míčky a strefí se do jamky, ve které sedával sám zajíček Pepa Zajíček z té slavné písničky o zajíčkovi, co sedí v jamce sám. Až uvidí myslivci dva ušáky, kteří hrají golf, hodí flinty do žita a bácnou sebou do trávy a budou smíchy řvát Ty jeden Lojzo ušáku z modrého UŠÁKU, že ty máš ale za ušima!